

Jan Šťastný, Vojenství a válečné aktivity v raném středověku a jejich vliv na proměny společnosti, diplomová práce FF UK v Praze 2008, 87 stran, 5 stran příloh

posudek vedoucího práce

Předkládaná diplomová práce je zamýšlena jako příspěvek k objasnění společenských procesů, vedoucích k formování jedné z typických sociálních skupin středověku – profesionálních bojovníků. Autor zúžil svůj pohled na jediný, avšak podstatný impuls tohoto jevu, válku, respektive způsob raně středověkého válčení, a současně si všímá různých, v pramenech zachytitelných společenských vrstev, pro které se tato činnost v širokém slova smyslu stala profesí, s cílem analyzovat její možnou nobilitující funkci. Časově je studie vymezena raným středověkem latinského Západu, tedy dobou trvání franské meroveovské a vrcholně karlovské říše.

Pan Šťastný při koncipování studie zvolil kombinaci chronologického a věcného hlediska a své dílo rozdělil do tří zásadních kapitol, v nichž se snaží sledovat uvedený proces. Závěry, k nimž dospěl a které shrnuje v Závěru práce, lze přijmout, s tím, že ovšem z větší míry jen opakují známá stanoviska dosavadní odborné literatury.

Práce pana Šťastného v diplomovém semináři se neobešla bez vážných problémů a nelze ji považovat za příliš systematickou, což se bohužel odrazilo v kvalitě jím předložené studie. Z obecného hlediska jí lze vytknout až příliš extenzivní charakter, budící místy dojem až nekoncepčnosti. Autor se zbytečně často pouští do obsáhlých výkladů politických dějin, takže sociální transformace, kterou má sledovat, se ocitá na pozadí dění.

Nevyváženou je i heuristická část. Na jedné straně nalezneme velmi zdařilá hodnocení názorových posunů odborného bádání na některé problémy franských dějin. Sem patří především Šťastného podařená analýza odborné diskuse na téma vojensko-správních reforem Karla Martela a jejich možných důsledků. Na druhé straně, především pro meroveovské období, je řada autorových stanovisek argumentována jen ilustrativním způsobem, dílčími studiemi. zatímco zásadní práce zůstaly nevyužity.

Podobně nevyrovnaná je práce s prameny. Diplomant přirozeně pracoval s vydanými edicemi (MGH) a internetovými zdroji, které uvádí, jsem však přesvědčen, že jak narativní tak diplomatický materiál těžil nahodilým způsobem a zdaleka nevyužil všech možností, jenž nabízel. Konečně, není možné ani přejít nedostatky technického rázu, především zvolený způsob citace pramenů, který lze označit minimálně jako velmi neobvyklý.

Přes uvedené výhrady však diplomová práce pana Jana Šťastného splňuje základní požadavky, kladené obvykle na tento typ práce, a je možno ji proto doporučit k závěrečné obhajobě. S výhradou jejího průběhu ji navrhuji hodnotit známkou *dobře*.

V Praze 22. ledna 2009

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'V. Drška', written over a faint horizontal line.

PhDr. Václav Drška, Ph.D.